

Γιατί προσευχόμαστε;

Όχι βέβαια για να απαριθμήσουμε

στο Θεό τις αρετές μας.

Όχι για να καυχηθούμε για τα έργα μας. Όχι για να ικανοποιήσουμε τη συνείδηση μας, ότι δεν παραλείψαμε το «καθήκον» της προσευχής.

Όχι για να κατακρίνουμε τους άλλους «αμαρτωλούς», που συναντήσαμε στο δρόμο μας.

Όχι για ν' αρχίσουμε ή να τελειώσουμε «θρησκευτικά» την ημέρα μας .

Αλλά, για να ζητήσουμε από τον πολυεύσπλαχνο Κύριο να καλύψει με το πλούσιο έλεος Του:

- Τα πολλά σφάλματα μας,
- Τα ατελή και ελλιπή έργα μας,
- Την έλλειψη αγάπης και κατανόησης των αδελφών μας,
- Τις πολλές μας αμαρτίες.

Γι' αυτό προσευχόμαστε: Για ν' ανανεώσουμε τη συναίσθηση της αμαρτωλότητός μας, αλλά και την εμπιστοσύνη μας στο έλεος του Θεού. Πάντοτε, όταν προσευχόμαστε, πρέπει να νοιώθουμε απ' το ένα μέρος τον εαυτό μας κρινόμενο μπροστά στον Θεό. Και από το άλλο να νοιώθουμε ότι πέφτουμε με εμπιστοσύνη στα χέρια του Πατέρα, που δέχεται ξανά στη στοργική αγκαλιά Του ένα παιδί Του, που μετανοεί.

Πηγές: agapienxristou.blogspot.ca - dakriametanoias.blogspot.ca